

videofreqüències 09

Mostra de videocreació comissariada per Cristina Altadill

Espectacle inaugural

Data: 5 de març de 2009 19:30 hores

Durada aproximada 20-30 minuts.

Espectacle:

Escolta la dansa, mira la música

En el món real, la dansa és moviment i la música és so. En el virtual, podem enllaçar, canviar o capgirar les coses, creant tot un món nou on la dansa es pot escoltar i la música es pot mirar.

La utilització de sensors i ordinadors donen una nova dimensió on ambdues arts es troben en el camp de les dades.

Companyia:

Aiox 3.0

Art multimedia fet amb programari i maquinari lliure

AIOX neix amb la intenció d'explorar noves formes d'expressió i interacció entre la música, la dansa i el teatre utilitzant tecnologia lliure (GNU/Linux i Arduino).

Membres:

Gerard Marsal – Ewi (saxo midi), instruments de vent

Laura Gallardo – Dansa amb sensors

Pere Vidal – Stick, instruments de corda

Programació

Les peces es projectaran cada divendres del mes corresponent entre les 19 i 21 hores al Centre d'Art Cal Massó, c/ Pròsper de Bofarull, 7 de Reus. www.reus.cat/museus

Març - Llenguatge gestual	
Nom artista	Títol de l'obra
Jordi Crusats	“Inadínia”
Juanjo Fernández	“120 Grados”
Jesús Monllaó	“L'esperit de la Char3”
iolí Valsells	“Maya”

Abril - Llenguatge heurístic	
Nom artista	Títol de l'obra
Fred McMurray	“And starring Fred McMurray has himself”
Merlí Borrell	“Circumspectum”
Oriol Nogués	“Les verbes de l'etre”
Ricard Maldonado	“El món a les teves mans”

Maig - Llenguatge meta artístic	
Nom artista	Títol de l'obra
Molet & Pàmies	“El recorregut artístic” “Encara que s'enfadin” “Zeitgeist”
Alfred Porres	“Mum”
La Màquina de Turing (Miguel Gonzalbo i Miquel Arregui)	“Fog in noise”
Gerard Gil	“Cruces”
Pau Magrané	“Snakes und ladders”

sinopsis i Currículums

Març - Llenguatge gestual

“Inadúnia” (2006) 7’47”

Jordi Crusats

Sinopsi:

Una antiga fàbrica de teixits provoca una coreografia interpretada per un personatge dual. La desconfiança i el temor d’uns personatges engolits per l’espai.

L’any 2006 va ser seleccionada a IDN Festival internacional de videodansa de Barcelona.

Cv Jordi Crusats:

Membre fundador del concurs de curtmetratges “Julius” de Vic. Finalista l’any 2007 al festival Internacional de Vídeo i Arts Digitals VAD de Girona dins l’apartat de videocreació H2o amb “Amniòtics”. És també autor dels videodansa “Bonzai” (2006), “e-babel” (2008) i també de curtmetratges en cinema i vídeo “Setembre”, “L’esperit guia” “Didjuridu”, “Kp1-z”, “La veu de la Capulet”, “l’Ànima humida” i “Seqüències”.

“120 Grados” (2008), 5’59”

Juanjo Fernández

Sinopsi:

"No miréis hacia atrás con ira, ni hacia adelante con miedo, sino alrededor con atención"

J.Thurker

Cv Juanjo Fernández:

Va començar la seva carrera com a *videojokey* a finals dels 90 i des d’aleshores ha participat en diversos festivals per tot Europa. Desenvolupa el seu propi software per a la manipulació del vídeo en temps real i forma part de diversos grups d’experimentació en directe. Va participar en la darrera edició del Festival REC celebrat a Tarragona.

Altres peces audiovisuals: “Dropped Frames” (2002), “Herz”. (2005), “Abstract love” (2006) i “Viajes sin retorno” (2007).

“L’esperit de la Char3” (2007), 6’43”

Jesús Monllaó

Sinopsi:

Tot i estar en runes i tenir un futur incert, l'antiga fàbrica de la Chartreuse de Tarragona està protegida per una fada. Ella passeja per les sales buides, protegint-la dels projectes infausts a que està destinada. Ai, dels que s'atreveixin a tocar una sola pedra...

Cv Jesús Monllaó:

Cineasta i realitzador de publicitat. Actualment dedicat a la realització d'anuncis, videodances, direcció de documentals i de cinema. Va ser nominat als Goya l'any 2002 al millor curtmetratge de ficció per “La mirada obliqua”. Ha rebut també diversos premis i nominacions per “Glòria” (2002) i “El Legado” (2004). L'any 2005 va dur el guió i direcció de l'acte de la celebració del desè aniversari de la reobertura del Teatre Metropol de Tarragona.

“Maya” (2006), 2’08”

ioli Valsells

Sinopsi:

Apunts per a un projecte de vídeo dansa que pretén el reciclatge de clàssics de cine d'avantguarda i experimental i la seva associació amb material propi basat en l'abhinaya (art hindú que transporta emocions a través de l'expressió facial, el vestuari i la ornamentació) i els mudres (postures de les mans en rituals i danses d'Àsia Meridional).

Cv ioli Valsells:

Membre fundadora del col·lectiu Arnolfini. Des de 2005 desenvolupen projectes d'hibridació entre el vídeo, la dansa, *performance* i instal·lació. Alguns dels seus treballs s'han pogut veure i/o desenvolupar al Hamilton Underground Film Festival (Nova Zelanda), BAC! Festival Internacional d'Art Contemporani de Barcelona, Festival des Images Artistiques du Vidéo (Tunisia), Festival STROBE de Videocreació d'Amposta, Centre d'Art Cal Massó (Reus), Bont's International Clown School (Eivissa), entre d'altres..

Abril- Llenguatge heurístic

“And starring Fred McMurray has himself” (2006), 3’53”

Fred McMurray

Sinopsi:

Reflexió sobre la pèrdua de la innocència i posterior autocàstig pels actes comesos.

Cv Fred McMurray:

Reus, 1982. Abandona la facultat de Belles Arts amb una amarga sensació de desmotivació i, després d'un temps d'incertesa personal, s'endinsa en el món de la realització televisiva amb un únic objectiu: la creació audiovisual. Altres peces: “Videodancemix”.

“Circumspectum” (2008), 5 min

Merlí Borrell

Sinopsi:

Un viatge oníric i introspectiu que navega per la frontera entre el conscient i l'inconscient, examinant alguns dels interrogants que suren en aquest univers interior.

“Circumspectum” reflexiona entre símbols visibles i invisibles on fins i tot l'ordre cromàtic de cada tonalitat té sentit. Una invitació poètica a l'obertura de paràmetres i a la tolerància de les diferents percepcions.

Cv Merlí Borrell:

Barcelona, 1987. Estudia i combina professionalment el dibuix, el disseny gràfic i el vídeo. Entre altres, va col·laborar al 2004 amb Marcel·lí Antúnez com a assistent gràfic. Des del 2007 s'encarrega del departament de postproducció de vídeo i disseny gràfic de l'empresa Música Viva (Bcn), i al 2009 exerceix com a tècnic de vídeo al Liceu de Barcelona i al Teatro Real de Madrid pel muntatge “d'Etcétera Teatro” una òpera de M. de Falla.

“Les verbes de l' être” (2008), 2'56”
Oriol Nogués

Sinopsi:

Treball amb el qual es pretén aproximar a l'eterna qüestió de l' ésser, aprofitant la poètica de la gramàtica francesa, que distingeix (procés mnemotècnic), els verbs conjugats amb la preposició “être” (ser). Com els verbs de la vida. És a dir: arribar, néixer, quedar-se, anar, venir, caure, entrar, esdevenir, morir i anar-se'n.

Es tracta d'una apropiació indeguda per a un propòsit irreverent. El vídeo pretén representar la vida a través dels seus verbs, amb els gestos d'un “ésser” emmascarat augmentant així la naturalesa absurda de la situació. Un flotador presideix l'escena. Al·legoria de la travessia de la vida.

Cv Oriol Nogués:

Nascut a Reus el 1984, viu i treballa a París.

El seu treball es situa conscientment en els límits de les arts plàstiques i el teatre visual, amb l'acció (filmada o en directe) com a medi principal d'expressió.

Ha participat a diferents manifestacions artístiques, com al Festival Temporada Alta 06 i Muestra INJUVE 08, entre d'altres.

“El món a les teves mans” (2009), 7'04”
Ricard Maldonado

Sinopsi:

“Veure un món en un gra de sorra, i un paradís en una flor salvatge. Sostenir l'infinít al palmell de la mà i l'eternitat en una hora” William Blake.

Partint de la reflexió d'aquest fragment l'obra explica a través d'uns titelles-objectes, una història dramàtica d'amor típica i quotidiana. Amb l'ànim de donar a conèixer que tot és possible.

Cv Ricard Maldonado:

Reus, 1978. En el terreny artístic té experiència en el món de la interpretació i creació narrativa. Ha estat membre dels grups “Tabernacle” i “Casa de la pluja”. Des del 2004 realitza vídeos per encàrrec. Aquesta és la seva primera videocreació.

Maig - Llenguatge Meta artístic

“El recorregut artístic”, “Encara que s'enfadin”, “Zeitgeist” (2009), 1’07”

Molet & Pàmies

Sinopsi:

Trilogia que mostra una reflexió del procés artístic. Començant pel procés creatiu, passant per l'exposició i la recepció personal. Tres actes protagonitzats per diferents actors: l'artista, la societat i l'espectador.

I) "El recorregut artístic" exposa la complexitat creixent de l'Art - comparable a la complexitat creixent del Coneixement- a través d'una cita d'Àngel Jové.

II) "Encara que s'enfadin" il·lustra les diferents "velocitats" en la recepció de l'art. Cita d'Antoni Llena.

III) El títol de la tercera part -"Zeitgeist"- és una paraula d'origen alemany i significa "contemporani" o literalment "esperit del temps". En aquest sentit l'espectador és un element contemporani, que reactualitza l'objecte artístic. El secret de la percepció, del contacte, queda visualitzat en clau de misteri.

Cv Molet & Pàmies:

Llicenciats en Belles arts l'any 2003 per la Universitat de Barcelona, Aleix Molet i Gerard Pàmies tenen experiència en l'àmbit de la videocreació amb la participació a l'Exposició Col·lectiva de Vídeo-Instal·lació a la Facultat de Belles Arts i la realització del documental "Silencis creatius". Conjuntament han realitzat altres peces com "No a la LOU" i "Cavallets". A títol propi han realitzat diverses peces de videocreació.

“Mum”, 2008. 2’23”

Alfred Porres

Sinopsi:

La veu d'un fill en la foscor canta: “Les formigues a l'hivern estan totes amagades, les formigues a l'hivern mengen totes pa calent. Nyam, nyam, nyam. Nyam, nyam, nyam” Com explicava John Berger a *Modos de ver*, “el film es desenvolupa en el temps i el quadre no. La manera en que una imatge segueix a una altra en un film, la seva successió, construeix un argument que resulta irreversible. En canvi, tots els elements d'un quadre es veuen simultàniament”. MUM és, en aquest sentit, una pintura: el retrat d'una mare. Sobre el teló de fons d'un món enrunat, la mare labora. S'arrecera en una quotidianeïtat que sembla mantenir intacta. Potser espera. Mentre ressonen desproporcionats els crits del fill (Nyaaaaam, nyaaaaaam, nyaaaaaam) ens preguntem si som davant un espai físic o existencial.

Cv Alfred Porres:

Llicenciat en Belles Arts. Actualment escriu la seva tesi sobre educació artística, dins el programa de doctorat *Arts Visuals i Educació: un enfocament construccionista* de la Universitat de Barcelona. Respecte a les seves intervencions cal destacar, entre d'altres, Premi Adquisició d'obra Fons d'Art Contemporani de Reus, (2005). *To have a voice*, l'exposició individual. *M. Zilinsko Dailes Galerija* (Kaunas, Lituània), (2006), *BAC BABYLON: Festival d'Art Contemporani de Barcelona*. (CCCB),

(2007). *36525 dias Cartografies Su(per)posades*. Projecte col·laboratiu d'art públic i net-art (2008-2009). Presentat a *Strobe*, Festival de vídeo creació Amposta 2008). I la seva presència a ARCO en diverses edicions.

“Fog in noise” (2008), 4’30”

La Màquina de Turing (Miguel Gonzalbo i Miquel Arregui)

Sinopsi:

La boira no deixa veure. El soroll no deixa escoltar.

La Toñi ya no quiere a Manolo, o si.

Peça audiovisual per ser interpretada en temps real que juga amb una sintonia aleatòria de dial de televisió.

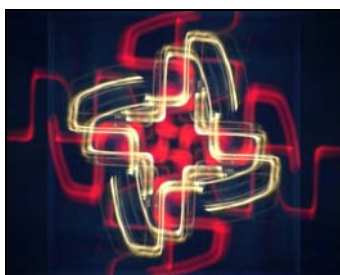
Cv La Màquina de Turing (Miguel Gozalbo i Miquel Arregui):

És un col·lectiu que neix el 2001 a VilaReal i que ha anat creixent i transformant a Barcelona. La incorporació de ProletariCratz aporta el contingut visual als directes de La Maquina en busca de la hibridació i la experimentació en les relacions d'audio i vídeo per a trobar un tot conjunt.

Han participat en diversos Festivals com Festival de Música avançada SONAR espai SONORAMA, Barcelona (2006), Festival d'audiovisuals REC Madrid (2006) I destacar la seva presència a la Demarcació de Tarragona al Festival d'audiovisuals ART-E, Tarragona (2004 - 2007- 2008), Com a “L’antishow dels Hellen Keller’s” al festival STROBE, Amposta.(2006), Festival REC Tarragona (2007).

“Cruces” (2006) 4 min

Gerard Gil

Sinopsi:

Aquest vídeo vol ser una actualització del símbol de la creu, que és comú a gairebé totes les religions i cultures. Una dansa amb dos eixos: la càmera i la llum.

Cv Gerard Gil:

Llicenciat en Comunicació Audiovisual per la URL. Ha treballat com a càmera, realitzador i muntador per diversos mitjans (Btv, TV3, Mediapro, Menta). Ha produït i dirigit diverses peces experimentals i documentals d'entre les quals destaca *Cirlot, la mirada de Bronwyn*, guardonada amb el 1r premi internacional Romà Gubert de cinema i assaig 2005. Membre del segell discogràfic *Show Coloured Records*, del grup *Pupille* i és soci fundador de la productora audiovisual *La Ferida*.

“Snakes und ladders” (2006), 2’20”

Pau Magrané

Sinopsi:

El que podria semblar una pacífica i relaxant visita al parc zoològic, es converteix en una tempesta de llum, color i electricitat amb convidats especials d'origen desconegut: primats mutants, bestioles variades, humans i velles celebritats del món de la faràndula. Un *collage* visual i auditiu d'estridentència llibertària i psicodèlica.

The Assdroids posen el so.

Cv Pau Magrané:

Reus, 1984. Llicenciat en Belles Arts per la UB/KHB(2007) i escriptor de *graffiti* desde l'any 1999. Ha realitzat diverses publicacions com: *Talking Walls*. Pragma General (2004), *Barcelona 1000 Graffitis*. Gustavo Gili (2005) i *Street Art: Characters*. Instituto Monsa (2007). Ha participat també en diverses exhibicions d'entre les quals cal destacar: Experimental Souvenir. Biblioteca Municipal. Reus. 2005(Col.lectiva), Kùlturhaus Ausland. Berlin 2006, Festival Filmets. Badalona (2006), 13é Festival de Cinema Independent de Barcelona (2006) i Festival FEC Cambrils-Reus X. Cambrils-Reus 2008.